

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק

העלון להצלחת עם
ישראל והחשת
הגאולה האמיתית
והשלימה

תענוג השבוע

שבת קודש פרשת: **שמיני** כ"ח ניסן. ה'תשפ"ה. ת'הא ש'נת פ'לאות ה'גאולה.

תענוג לספר מהצדיקים:

***** הרב מאיר אבוחצירא, שנודע גם בשם "בבא מאיר" נולד ב' בטבת בשנת ה'תרע"ז (1917) בעיר תאפילאלת במרוקו, לרבי ישראל אבוחצירא ("הבבא סאלי") ולרבנית פרחא אמסלם. בשנת 1942, כשמלאו לו 25, הוסמך הרב מאיר אבוחצירא לרבנות ובשנת ה'תש"ה מונה לרב העיר מידלת במרוקו, ולראש ישיבת תומכי תמימים בעיר. בשנת ה'תש"ג מונה הרב מאיר אבוחצירא לרב העיר ארפוד. בשנת ה'תשכ"ה עלה הרב מאיר אבוחצירא לישראל והתיישב בעיר אשדוד, שם החלק לקבל קהל. הרב מאיר אבוחצירא נודע בברכותיו ובכך שהקפיד מאוד על שמירת העניינים. בי"ז ניסן התשמ"ג (1983) הלך הרב מאיר אבוחצירא לעולמו, והוא בן 66 שנים.

הוא נקבר בבית הקברות בהר הזיתים בירושלים. רבי מאיר אבוחצירא, בנו של הבבא סאלי, עליו אמר אביו, אין כמו בני באבא מאיר. פעם אחת בקש הבבא מאיר לנסוע לאביו. התלוו אליו רבי יוסף וולטון ונהג. כאשר נכנסו, אחר קבלת הפנים, החלו צעקות וויכוחים בין הבבא סאלי לבנו בבא מאיר. הצעקות המשיכו חצי שעה. הבבא מאיר יצא בסערה לרכב. הנסיעה ברכב היתה מתוחה ושקטה. לאחר שהורידו את הבבא מאיר בביתו, שאל הנהג את רבי יוסף וולטון: על מה היה הויכוח, כי לא ידע מרוקאית. אמר לו רבי יוסף וולטון: הבבא מאיר אמר לאביו שהוא הולך למסור את נפשו ולמות - כדי לבטל גזירה מעל עם ישראל, ואביו הבבא סאלי אמר: שאין זה מקובל ולא דרכו של עולם שכן יפטר בחיי אביו. ובאמת אחר זמן נפטר הבבא מאיר. כך הם צדיקים מוכנים לוותר על החיים, מוכנים לוותר על כללי העולם, העיקר כדי למנוע צער מעם ישראל. לאחר פטירתו נגלה באבא מאיר לאביו הבבא סאלי בחלום וסיפר לו שעכשיו כל הצדיקים בשמיים רצים לשמוע תורה מפיו של רבי נחמן מברסלב וצוק"ל זכותם של הבבא סאלי והבבא מאיר וכל הצדיקים תגן עלינו ועל כל ישראל.

**** רבי משה אלישיך בר חיים מחכמי ארץ ישראל. דרשן, פרשן ופוסק. מגדולי מרביצי התורה בארץ ישראל. מחשובי הפוסקים בדורו. נודע בשם "אלישיך הקדוש". נולד באדריאנופול בסביבות שנת ה'רס"ז (1507). נפטר בדמשק אחרי שנת ה'שנ"ג (1593). למד תורה בסלוניקי אצל גדול הדור רבי יוסף טאיטאצק, ואצל רבי יוסף קארו, מחבר "שלחן ערוך". עלה לארץ ישראל והתיישב בצפת, שם נודע כסמכות עליונה בהלכה. בני דורו כינוהו "בעל הלכות גדולות" ו"פסקן גדול", ומכל ארצות המזרח הריצו אליו שאלות בעניני הלכה. נתן שיעורי תורה בשתי ישיבות בעיר ודרש בבתי הכנסת. היה מעורב בענייני הקהילה ודיין בבית דינו של רבי יוסף קארו, שאף הסמיכו הסמכה מלאה, בעקבות "חידוש הסמיכה" שהנהיג רבי יעקב בירב. המשיך במסורת ההסמכה, כשהסמיך את תלמידו המובהק בהלכה רבי חיים ויטאל בשנת ה'ש"נ (1590). בשנת ה'שמ"ז (1587) עקר מצפת לדמשק בגלל מגיפה. בסביבות שנת ה'ש"נ (1590) ביקר בקהילות היהודיות בסוריה ובטורקיה, וייתכן שאף בפרס, ואסף כספים בשביל קהילת צפת. אף שאת עיקר מעייניו שם רבי משה בלימוד ההלכה ובפסיקה, נדרש גם לפירוש התורה בעקבות עיסוקו כדרשן בימי שבת ומועד. עסק גם בקבלה, שאת אותותיה ניתן למצוא בספריו.

מסופר, כי כשרצה רבי משה ללמוד קבלה מהאר"י (רבי יצחק לוריא) סירב ללמדו, ואמר שלא בא לעולם אלא לחלק "ה'דרוש" שבתורה. 140 מתשובותיו כונסו בספר "תשובות רבי משה אלישיך". כשהאר"י לימד את תורת הסוד (הקבלה) התלמידים נקבצו סביבו, שמו את דבריו בצמא ועסקו בסודות התורה. פעם אחת ביקש להצטרף אל חבורת הלומדים הרב משה אלישיך שהיה ידוע כאיש הלכה ופרשנות המקרא. "האם גם אני יכול ללמוד איתך את תורת הסוד?" הוא ביקש, אך האר"י סירב. "תורת הסוד אינה מותאמת לנפשך. כישרונותיך המיוחדים באים לידי ביטוי דווקא בפירוש התורה, ושם אתה עושה חיל." האלישיך לא התרצה ושב אל האר"י כמה פעמים עד שזה הסכים לבקשתו. "בוא אליי עם עלות השחר ואלמדך את סודות התורה", הוא אמר. האלישיך, שנהג לקום בכל יום עם עלות השחר הלך לישון מתוך שמחה אך להפתעתו קם למחרת מאוחר מן הרגיל. הוא קם בזריזות ורץ אל בית המדרש אך האר"י אמר לו: "השעה מאוחרת. נשב מחר." בפעם השנייה עשה האלישיך הכנות רבות; הוא הקדים לישון ואף ביקש מן השמש שיעיר אותו לפנות בוקר. אולם גם למחרת הוא התעורר מאוחר. רץ הרב אלישיך אל האר"י וביקש בכל זאת ללמוד איתו, אך גם הפעם האר"י סירב בשל השעה ודחה אותו למחרת. בפעם השלישית החליט הרב משה אלישיך שלא לישון כלל כדי שגיגע בזמן לשיעור, אך קצת לפני עלות השחר הוא נרדם ושוב לא קם בזמן. כשהתעורר חש את קרני השמש טופחות על פניו, הוא התהלך לאיטו אל בית המדרש, פנה אל האר"י ואמר לו: "אכן תורת הסוד אינה הולמת את נפשי." למחרת, קם רבי משה אלישיך כבר עם עלות השחר...

תענוג לנקות לפסת:

שמעתם על מצוות ביעור חמץ? על נקיונות לפסח עם כל ההידורים שמעתם? על זהירות מיוחדת וחמורה ממשוה חמץ גם שמעתם כבר? על "בל יראה ובל ימצא" שמעתם?

בטח אתם חושבים שהתבלבלתי בתאריך ואתם בטעות קוראים עכשיו את העלון של לפני פסח... מה הקשר כל השאלות הנ"ל עכשיו? זהו עבר פסח! עוד שנה נדבר שוב. עזוב אותנו עכשיו... אז זהו שלא. לא התבלבלתי בכלל! אני כותב את זה עכשיו אחרי פסח ה'תשפ"ה!!! וכן אני שוב שואל את השאלות הנ"ל. ולמה? כי ראיתי השנה כמה וכמה דברים שחוזרים על עצמם בכל שנה מחדש... ואף מתגברים בחומרותיהם משנה לשנה... ואף גם במנהגייהם... איזה חממרה על כל ריח של חמץ... איזה הקפדה על משהו דמשהו חמץ. לא נביא כאן את כל המנהגים הקדושים של כל עדה וחוג בנפרד. שיסודתם בהררי קודש וידועים הם לכל. לא חלילה לזלזל ולהמעיט ולוותר על שום מנהג. וכל אחד נוהג ומחזיק במנהגי אבותיו ורבבותיו.

העניין הוא שכל דברי התורה וכל הפעולות הגשמיות שעושים באים להראות ולרמז על משהו רוחני אצל האדם העושה אותן. כי אם לא ויעשה רק את הפעולות אפילו שיש בהם קדושה אדירה וידוע מה שכתוב בחסידות ובקבלה דאחרי מתן תורה יש

קדושה גם בגשמיות המצווה כמו עור התפילין ובגד הציצית. מה שאין כן בתפיליו דיעקב אבינו שהיו בסוד המקלות אשר פיצל ברהטים יכל לזרוק אותם אח"כ ואין בהם קדושה. ועם כל זאת הפעולה העיקרית היוצאת מכל מעשי המצוות הם לעידון וזיכוך האדם ותיקון הד' יסודות שלו. כידוע שהוא בא בגילגול אחר גילגול עד שיתקן כל הד' יסודות. ולטהר את סביבתו ולזכך את העולם להביאו לתיקונו כל אחד כפי כוחו.

וכאן בא הפאנצ'... האם באמת ניקיתי בכל החומרות וההידורים והגעלותי... וטבלתי... וטיהרתי... את המידות שלי. עזוב את כל המידות. זה קשה בבת אחת. אבל אם אחרי פסח אני עם אותם דעות קדומות ואותם מחלוקות ושנאה למי שלא חושב כמוני... ואם אני עם אותו רע עין ומבטי אימה וזרות לכל מי שלא נמנה על מאה המשפחות של הקהילה שלי... שזה בעצם כל עם ישראל... אם אני לא תיקנתי וזנתי בכלום בלהאיהב את היהדות על הסביבה... אם נשארתי אותו אדם מפחיד שלא מוכן לקבל ולשמוע שום דבר ממה שאני מחזיק בו כבר שנים. ולא דיברנו חלילה על דעות זרות. מדברים על אלו שמוכנים במחי משפט לומר על חסידויות ודרכי עבודת ה' שלימים "לא אחזנו מזה... אצלינו לא הכניסו את הספרים האלו" ואני ממשיך באותה דרך שבפועל לא נראה שהיא מקדמת ומביאה את הגאולה ומסיקה את הגלות אז במה ביערתי את החמץ הפנימי שבי? מה עשה לי החג הזה מבחינת השאור והחמץ והגאווה והניפוח שלי על השני?

חמץ, גימטריא: 'קלח'. מצה, גימטריא: 'קלה'. וההבדלים שביניהם: 'קלח', יוצא המילה: 'חלק', מלשון התחלקות היפרדות ומחלוקת מהשני. 'קלח' מלשון חתיכה נפרדת מהרבה חתיכות כמו: "חתכתי 'קלח' אחד". הפרדתי-הופרדתי מהשני... 'קלח', יוצא המילה: 'לקח'. אני רק לוקח מהשני מה שטוב לי אני רק אוגר לעצמי ומגדיל את עצמי. אני רק לוקח בלי נתינה. שזה דבר הכי נוגד את היהדות והקדושה. זה היה בעצם כל מנהג ודרך סדום ועמורה "האמקה בלבבה אני ואפסי עוד" (ישעיה מז, ח) לעומת זאת מצה גימטריא: 'קלה'. יוצא המילה 'הקל' מלשון קלות-הקלה. נהיה לי יותר טהרה וקלות. אני מרגיש יותר משוחרר בלי הרבה משקעים ורוע. 'קלה' יוצא המילה: 'קהל'. אחדות, כולם יחד.

וזה נקודה למחשבה אחרי פסח האם יצאתי קצת שבקצת מעבודות המחשבה והתפיסות השגויות והבלתי נכונות לחירות המחשבה וההנהגה? האם באמת הצלחתי לבער מקרבי את הניפוח-גאווה-התנשאות על כל מי שלא חושב כמוני? האם באמת הצלחתי להגעיל את ההרגלים הרעים שהורגלתי והתרגלתי אליהם ואני לא מוכן לקבל שום שינוי של מה שלא מוכר אפילו שהוא דרך אמיתית בעבודת ה'? האם אני אולי כן יגש ויפתח ספרי חסידות שהם לא מהחסידות שנולדתי בהם... ואולי לא נהגנו... אבל אני ואני יודעים הכי טוב ממה רק אני ואני סובל... ולמה רק אני ואני מכור ושקוע... ואני לא יעז או שאני לא יודע בעצם למי ואיך לפנות כדי לטפל בהם... אולי באמת עכשיו אחרי פסח יש לכל אלפי הספרים ההעמוקים והמדויקים של כל אדמור"י חב"ד למן אדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע ועד הרבי מליובאוויטש שאמרו וכתבו אלפי גליונות מלאים בתורת הנפש ודרך חיים בעבודת ה'. אולי

עכשיו אחרי פסח אני יוכל להציץ בקודש פנימה במאות ספרי רבי נחמן מברסלב ותלמידו רבי נתן ותלמידי תלמידיהם עד לדור זה ולראות את האור כי טוב? אולי כדאי כאן ועכשיו ולא כשאני יפול יותר ויותר ורק אז כשכבר לא אראה מוצא והייאוש העצבות והדיכאון... חוסר המשמעות והחיות בעשיית המצוות והחיות מלהיות יהודי בדור כזה... כבר יעמדו לקבור אותי קבורת חמור... ורק אז כמו עוד הרבה אנשים ששמרו על ה"מנהגים"... כמוני אבל כבר היו בטיפול נמרץ ואז כבר מנסים את כל סוגי התרופות... גם אלו שאין בבית המרקחת... ואין אותם לרופא הפשוט בקופת חולים... חבל להגיע למשבר זהות ומשבר אימון בכל מה שגדלתי עליו ואז לאסוף את כל השברים ולבנות שברי כלים מחדש... (זה קורה בכמויות היום וכל אחד מכיר...) כדאי כאן ועכשיו לראות את האור כי טוב. עכשיו אחרי שהכל נקי מחמץ... עם כל המנהגים וההידורים...

היו מתאנים לדגלים. אָמרו, וְלֹאִי שָׁאֲנוּ נַעֲשִׂין דְּגָלִים פְּמוֹתָן. לְכָה נֶאֱמַר: הִבֵּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּינוּ. הִבֵּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּינוּ, זֶה הָרַ סִינִי, שִׁשָּׁם נִתְּנָה הַתּוֹרָה שְׁנִמְשָׁלָה לָנוּ, שְׁנֶאֱמַר: לָכוּ לְחַמּוּ בְּלֶחֶמִי, וְשִׁתּוּ בַיֵּין מִסְכָּתִי (משלי ט, ה). הִנֵּי אוֹמְרִי, הִבֵּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּינוּ. וְדַגְלוֹ עָלֵי אֶהְבָּה. אָמְרוּ, הִלֵּנִאי הוּא מְגִדִיל עָלֵי אֶהְבָּה. (מדרש תנחומא – במדבר)

תענוה בלשון הקודש וסודותיה

***** 'שנאה' גימטריא: 'שנו' מלשון לשנות ולחזור שוב. שצריך להזהר כ"כ הרבה משנאה כי זה דבר ששונה עצמו וחוזר על עצמו שוב ושוב כל הזמן. וכל פעם עם תירוץ הכי "אמיתי" והכי "נכון וצודק".

***** על גודל כח הבחירה שה' נתן לאדם שמעתי פשט נפלא מהמשפיע הרב דן אלימי שליט"א על הכתוב שקשה לקב"ה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף. דלכאורה מה קשה לקב"ה בכלל? הרי גם כתוב שארבעים יום קודם יצירת הוולד מכריזין בת פלוני לפלוני ובן בלוני לפלונית. ואם כן זה כבר מוכרז סגור וחתום. ומה קשה כאן? אלא שבאמת לפי מעשה שניהם הבן והבת לפי יצירתם הם מתאימים בדיוק להזדווג אחד לשני. אבל מה לעשות ויש כח הבחירה לבן ולבת בזה העולם לעשות כמעשיהם. ולפעמים אם אחד מהם חוטא ומידרדר בצעשיו והשני לא, או להיפך. ומה לעשות שכבר נחתם זיווגם? ולכן שה הקושי הגדול איך לראות ולזווג אותם לאחר כל מעשיהם לטוב ולמוטב בעשרים שנה האלו.

וחשבתי להוסיף עפ"י הנ"ל: שאולי זה סיבת הגירושין הרבים שרואים בדור זה שזוגות מתגרשים בכמויות שלא היו מימות עולם! דהרי אם זה הזיווג האמיתי שהוכרז עליהם ארבעים יום קודם יצירת הוולד אז איך נפרדים? אלא בגלל כוח הבחירה הגדולה שניתנת לכל איש ואשה לתקן או לקלקל מעשיהם חלילה, והם הורסים את הזיווג, או שאחד מהם חוטא כ"כ ולא מתאים כבר יותר לזיווג השני הכשר. ומתאים כמכסה לסיר... לזיווג אחר שגם ירד מאוד בדיוק לאותם תהומות שהוא ירד וכך שני הזוגות כל אחד הולך לזיווגו השני וזה תיקונם אחד לשני לפי מעשיהם.

זו של שמירת הפה מדיבורים מיותרים זמן רב ועולה ומתעלה בדרגות של עבודה זו, זוכה ל"יחזק" לשבור את הרגליו הרעים וקנייניו הלא טובים שקנה במשך השנים בקלות רבה כמו ששבירת מצה היא דבר קל, כך כששומר את פיו ולשונו שומר מצרות נפשו כפשוטו שיכול לשבור ולהוריד ממנו הרבה קניינים לא טובים בקלות. ה' יזכינו.

תענוג לענות:

שאלה: האם זה נכון שככל שהמגזר בציבור החרדי יותר שמור וסגור מפגעי הטכנולוגיה ופגעי הזמן הגויי, יש שם פחות גירושין ממקומות אחרים? אם כן מה הסיבה?

תשובה: נכון מאוד. והסיבה פשוטה ונכונה מאוד... ככל שאתה יותר פתוח לעולם המתירני החופשי הגויי, אתה רק חושב על עצמך. אתה העניין ואתה החשוב... וכל תאוותיך ומאווייך האפלים והאפלים והנסתרים... הם העיקר והכל סובב סביב מילוי הסיפוק הבהמי שלך שבא מהנפש הבהמית. לא שאתה חלילה... אומר את זה בקול... כי באידיאולוגיה הזו... גם הצביעות והשחקנות... בראש הפירמידה. אלא שזה מה שאתה... ולכן אם אני רוצה עכשיו משהו אחר, אם כבר נמאס לי ממילוי הסיפוק הזמני אז אני מיד תאב למשהו אחר זה כבר לא מגרה אותי. בשונה מיהודי ירא שמים שידע שלא הוא חשוב, העניין חשוב. הוא יודע למה הוא ירד לזה העולם, הוא יודע שהוא בתפקיד בתוך עולם ש"אכן אתה קל מסתתר" וההעלם וההסתר גדולים מאוד וכמו שכתוב בפרק ו' בתניא: וְהָפֵל כְּאֶשֶׁר לִפְלִי גִשְׁפֵּעַ וְנִמְשָׁךְ מִמְדַּגְּהָ הַשְּׂנִית שְׂבִקְלָפוֹת וְסִטְרָא אֲחָרָא, שְׁהִיא קִלְפָּה רְבִיעִית הַנִּקְרָאת קִלְפַת נִגְהָ, שְׂבִעוּלָם הִנֵּה הַנִּקְרָא עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, רַבּוֹ כְּכֹלֹ רַע, רַק מְעַט טוֹב מְעַרְבּ בְּתוֹכָהּ. ולכן הוא והיא יודעים שכל מטרת הנישואין הם כדי לבנות בית בישראל ולהמשיך תולדות דקדושה שימשיכו את עבודת הקדושה בעולם. ואף אחד לא מחפש רק את עצמו ואת מילוי סיפוקו הבהמי והייצרי. אלא רק כמה שיותר לתת ולהשפיע לשני. היה בירושלים מדריך חתנים חסידי וצדיק גדול שהיה אומר תמיד לכל חתן: "מאז שנולדת ועד עכשיו רק קיבלת. ההורים והישיבה רק נתנו והשקיעו בך, מעכשיו אתה הולך רק לתת, לאשה לילדים לבית וכו'" וכך אנשים הלכו לחתונה עם דעת אמיתית. הם ידעו שלא האני חשוב... אלא העניין חשוב. הם בתפקיד נעלה הרבה יותר ממילוי הצרכים והסיפוקים וההנאות הרגעיות החולפות ועוברות. אנחנו כאן כדי לתקן גילגולים קודמים כדי להשלים אחד את השני כדי לעבוד על המידות, כדי לוותר, כדי לשבור את ההרגלים האנוכיים והאגואיזם המזוהם שנולדנו איתו. הן בְּעוֹן חוֹלְלֵתִי וְכִסְטָא יְחִמְתִּי אִמִּי (תהלים נא, ז) יודעים שהעולם הזה צל עובר, ואין אדם מת וחצי תאוותו בידו... ואם יפרק וישבור את ביתו בקלות שהיום אנשים עושים זאת בגלל כל מיני תאוות ולא כל כך בגלל האמת שבבעיה כי הם לא רוצים להתמודד ולעבוד על עצמם... אז הם לא בדיוק ימצאו את האושר המתחבא... מעבר לגדר... ועולם כמנהגו נוהג. והכל תלוי במחשבות ובצורת החשיבה שלי. לפי זה הסביבה שלי מושפעת ולא להיפך.

תענוג מענייני דיומא:

וראיתי במסכת סוטה דף ב. א"ר שמואל בר רב יצחק כי הוה פתח ריש לקיש בסוטה אמר הכי אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו שנא' {תהילים קכה-ג} כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן וקשין לזווגן כקריעת ים סוף שנאמר {תהילים סח-ז} אלהים מושיב יחידיים ביתה מוציא אסירים בכושרות איני והא אמר רב יהודה אמר רב ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני בית פלוני שדה פלוני לפלוני לא קשיא הא בזוג ראשון הא בזוג שני.

וברש"י: כי פתח. כשהיה בא לדרוש בפרשת סוטה: מזווגין אשה לפי מעשיו. צנועה לצדיק ופרוצה לרשע: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים. לא יזדווג ממשלת רשע בגורל צדיק: וקשין. לפני המקום: לזווגם. הנך דלפי מעשיו: כקריעת ים סוף. שנשתנו סדרי בראשית: מושיב יחידיים ביתה. אדם יחיד ואשה יחידה והוא מזווגם יחד ומיישב מהם בית: מוציא אסירים בכושרות. הוציא את ישראל ממצרים בחדש כשר לא חמה ולא צינה מקיש זיווג יחידיים ליציאת מצרים: איני. מי הוי זיווג לפי רשע וזכות והא מקודם יצירתם שאין נודע רשעו וזכותו מכריזין את זוגו ואם תאמר הכל גלוי לפניו הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים כדאמר במסכת נדה (דף טז:): מלאך הממונה על ההריון נוטל טיפה ומביאה לפני המקום ואומר לפניו טיפה זו מה תהא עליה גבור או חלש חכם או טיפש עשיר או עני אבל צדיק ורשע לא קאמר ליה דאין זה בידי שמים: זוג ראשון. לפי המזל: זוג שני. לפי מעשיו וקשה לזווגן לפי שאינה בת זוגו:

ועל דברי רש"י האחרונים באתי לרמז: זוג ראשון. לפי המזל: אם נשארו כמו ראשון! כמו שהיו טהורים וזכים ולא קלקלו מעשיהם הראשונים. אז נשאר באמת ובקלות מה שפסקו בשמים והצמידו זה לזו וזו לזה. אבל אם קלקלו מעשיהם, או רק אחד מהם, ואז הזיווג לא מתאים: זוג שני. לפי מעשיו וקשה לזווגן לפי שאינה בת זוגו:

***** ידוע מה שאמר הצדיק הגדול רבי אריה לוינ' זצ"ל 'כרפס' ראשי תיבות: כ'לל ר'אשון פ'ה ס'גור. שהולך על שמירת הדיבור ושמירה עצומה לא לדבר כמעט ובכלל רק מה שצריך במצמצום מענייני עולם הזה הבטלים ומבוטלים מעיקרא... ולקיים מאמר חז"ל: "ודברת במ ולא בדברים בטלים". וחשבתי כמה שנים על מאמרו זה של הרב לוינ'. ורואים במציאות שמאוד קשה לאדם להתרגל לזה לשמור על פיו סגור ולהתאפק מלהוציא בפיו את הגיגיו... ורעיוניו... ומחשבותיו... הגאונים... ובפרט מי שלא הורגל מנעוריו לזה, ולא גדל עם הורים ובסביבה המחנכת ומראה דוגמא אישית לזה... מה יעשה? הרי כל הזמן מנסה ולא הולך לו לקנות הרגל חשוב ויסודי זה?

ולכן הביא ה' ברעיוני ביום ב' דחזה"מ פסח ה'תשפ"ה, שלהגיע לזה צריך עבודה מוקדמת שזה מרומז בסימני הסדר: "קדש ורחץ כפרס יחזק". קודם כל כדי להתחיל להגיע לזה צריך: "קדש" להתקדש ולהיטהר מכל הטומאה וההרגלים של העוה"ז שהורגל וחי איתם עד כה. אח"כ "ורחץ" לרחוץ ולהעביר ולקלף ממנו את כל הזוהמא שהתפשטה והתלכשה בו עד היום... ואז מגיע ל"כרפס" כלל ר'אשון פ'ה ס'גור. וכשמתמיד בעבודה

נביא כאן את הקטע שאנו מביאים רבות בסוף מאמר, והפעם נביא אותו בתחילת המאמר. ואחרי קריאת כל הרעיון תבינו למה. ועכשיו הכי מתאים להביא שוב את מה שאמר קדוש וְשָׁרָאֵל הָרַב מְבָרִיֶּסֶק: רַבִּי חַיִּים מְבָרִיֶּסֶק זצ"ל אָמַר כְּכָר לִפְנֵי כְּמֵאָה שָׁנָה: "הָעוֹלָם חוֹשֵׁב שֶׁמִּשְׁתַּר הַצִּיּוֹנוּת הִיא לְהִקָּים מְדִינָה וְיֵשׁ חֻשׁ שֶׁאֵצֶבֶד כֶּף יַעֲקֹב אֶת הַדָּת, אוֹלָם זֶה טְעוּת: מִשְׁתַּר הַצִּיּוֹנוּת הִיא לַעֲקֹר אֶת הַדָּת וְלִכְנֹן רוּצִים לְהִקָּים מְדִינָה" הָרַב מְבָרִיֶּסֶק זצ"ל אָמַר פֶּעַם לְרַבִּי עֲמֶרֶם בְּלוֹי שֶׁנֶּאֱבָק לְמַעַן הַשְׁבֵּת: "אִם אַתָּה יוֹצֵא לְהַפְגִּין - מִשְׁמַע שֶׁאַתָּה צִיּוֹנִי" ... [לְתַמְהִיחָהּ שֶׁל רַבִּי עֲמֶרֶם שֶׁהָיָה מְרַאשֵׁי נְטוּרֵי קְרֵתָא, הָשִׁיב לוֹ הָרַב מְבָרִיֶּסֶק: "אִם אַתָּה יוֹצֵא לְהַפְגִּין נֶגֶד הַשְּׁלִטוֹן הַצִּיּוֹנִי וְאֵינְךָ חוֹשֵׁשׁ שֶׁיִּהְיֶה גּוֹף, הֲרִי אַתָּה צִיּוֹנִי. מִפִּינָן שֶׁהֵם חֲשׂוּדִים עַל שְׁפִיכוּת דָּמִים... וְרִצְחַת הַקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל דֵּה הָאֵן יוֹכִיט... מְסַפֵּר עַל הָרַב מְבָרִיֶּסֶק (יִצְחָק זָאב הַלֵּוִי סוֹלֶבְנִיצְקִי) שֶׁעָבַר כְּכָר הַשְׁבֵּת וְרָאָה יְהוּדֵי מְפָגִין נֶגֶד הַמְּדִינָה. הוּא נִגַּשׁ אֵלָיו וְאָמַר לוֹ: "אַתָּה צִיּוֹנִי". הִיָּהוּדִי נִפְגַּע: "מָה זֹאת אוֹמְרָת? הֲרִי אֲנִי נֶגֶד הַצִּיּוֹנוּת!" הָרַב מְבָרִיֶּסֶק הָשִׁיב לוֹ: "אִם אַתָּה מְפָגִין נֶגֶד הַשְּׁלִטוֹן הַצִּיּוֹנִי וְאֵינְךָ חוֹשֵׁשׁ שֶׁיִּהְיֶה גּוֹף, כִּנְרָאָה שֶׁהִיא מִשְׁפִּיעָה עָלֶיךָ". עוֹד הוֹסִיף בְּהַזְמִינָה אַחֲרָת: "הַנְטוּרֵי קְרֵתָא הֵם הַצִּיּוֹנִיִּים הַכִּי גְדוֹלִים, וְכִי בְרוּסְיָה גַם הָיוּ מְפָגִינִים כֶּף?" וְנִסִּים בְּמָה שֶׁאָמַר הָרַב יַעֲקֹב גְּלִיֶּסֶקִי שֶׁשָּׁשְׁהָלָךְ הַהֲצִיל אֶת הַתִּימָנִים מִהַמְעַבְרוֹת הַחֲלוֹנוֹת, מִצָּא אוֹתוֹ וְזָן תִּימָנִי בּוֹכָה וְנִלְל, שֶׁלְקָחוּ אֶת כָּל בְּנָיו וְגִזְרוּ לָהֶם אֶת הַפְּאוֹת וְהִפְכוּ אוֹתָם לַחֲלוֹנִים. וְאָמַר לוֹ: "וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ לְאַרְצֵנוּ". אָבֵל אֵין מָה לְהַשְׁכֵּר בְּרוּחֵנוּ. יִתְקַנֵּם בְּנוֹ "כְּאֶשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ כֵּן יִרְכֶּה וְכֵן יִפְרֹץ" כּוּם הַצְדִּיקִים לֹא יִפְסִיק לְעוֹלָם.

מתקברים בפחות מחודש לל"ג בעומר. יום הילולת התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן. יום זה היה במשך יותר מאלף שנים יום עלייה לרגל לכל אנשי ארץ הקודש, ואפילו לכל אנשי יבשת אסיה ואירופה. ישנם תיעודים של מאות שנים וסיפורים על קבוצות שלימות שהיו יוצאים לדרכם מיד אחרי פסח ומיטלטלים עם גמלים וחמורים בחום הכבד. חוצים הרים וגאיות ישנים בדרכים מסוכנות מחיות טרף וחיות אדם... והכל היה שווה להם כדי להגיע להילולת הגדולה בעולם היהודי. באתרא קדישא מירון. ומי מדבר על ההרגשה שהייתה שם במשך הימים לפני ואחרי ההילולא. הרגשה שאנשים לא וויתרו עליה כל השנה היא ריחפה וליוותה אותם כל השנה. ועד לפני עשרים שנה היה כך. היו באים לשם בני עדות המזרח ושוחטים שם כבשים. ומביאים בשר לכל דכפין. ויושנים באוהלים משפחות משפחות. והשירים והניגונים והריקודים המסורתיים.

ולמה אני כותב כל זאת? כי עד היום גחלת ישראל היהודית האמיתית לא כבה (למרות שיש כוחות אדירים פרוגרסיביים העושים הכל בכל שיטה אפשרית כדי לכבותה...) ואנשים רוצים ללכת להילולת צדיקים כדי לקבל כוחות דקדושה להמשך חיי היומיום. אבל מה לעשות וזה לעומת זה עשה האלוקים... וכוחות הקליפה לא מסוגלים לראות את הקדושה פועלת וגודלת... ועושים כל טצדקי כדי להרוס את מרקם החיים היהודית קדושת בארץ הקודש. ולכן מי שחכם ועיניו בראשו... ויודע כבר את כל השיטות שלהם... ושוב למרות שכל העסקנים מתאמצים ועושים הכל בשביל זה ברוך ה' ומצליחים גם להפיק אירוע מוצלח. אבל מנסיון של כמה שנים תמיד בכל אירוע חרדי ובכל הילולא... לא מובן איך פתאום דחיפות ומכות וזקנים עם נערים חוטפים מכות והשפלות והמראות שרואים משם (וזה רק בתיעודים והתמונות... ומי מדבר למי שרואה את ההשפלות

האלו בפועל) וכל פעם יש כמובן תירוצים של "מפירי סדר" וכאילו שמירה על הסדר הציבורי והגנה על הציבור כדי שלא יהיה שוב אסון מירון... מעניין למה בכל אירוע של עשרות אלפים עד מאה אלף איש של כל זמר בגן אירועים בתל אביב וכ"ו... או בכל מסיבה... אין כמעט מכות... ואין דחיפות ופרשים וסוסים... ובלאגן... הטחת זקנים בעלי צורה לקרקע בברוטליות אנטישמית ובשנאה שאין כדוגמתה (וכמובן שלא נפתחים כ"כ חקירות מהירות ומעצרים מהירים והשעיית השוטרים והלוחמים או צינוק... כמו לוחמים שמוסרים נפש חודשים שלימים במלחמות ישראל והעזו לרסס ולמחוק תמונה של מחבל נאצי רוצח אנטישמי... או חיילים שהוענשו כי העזו להתנהג למחבלי נוחב'ה נאצים כמו שצריך... וכמובן שהמחבלים התקשורתיים מהפרוגרס בתקשורת התבהלה לא ידברו מילה על השפלת יהודים זקנים והורים לנגד הוריהם...) מעניין שבכל יום שישי בתיפלות המוסלמים בהר הבית שם עולים מאות אלפים בצפיפות אדירה אין מכות ואין הגבלות ודחיפות. זוכרים בקורונה? על כל בית כנסת שהתאספו בקושי עשרה איש בבית כנסת ענק הגיעו כוחות גדולים לפנות את הסכנה... אבל בהר הבית בכל יום שישי פתאום לא הייתה קורונה... הירוס לא הגיע לשם... הוא היה רק בבתי הכנסת ובמירון... בכל המגדים המלאים עד אפס מקום בצפון... לא הייתה קורונה ולא עפו טילים... הטיל והוורוס נדבקים רק לחרדים... החשש מפני "אסון מירון" ... ו"הפרת הסדר הציבורי" ... קיים רק בהילולת האור החיים בהר הזיתים... ובהילולת שמואל הנביא בירושלים... ובהילולת הבבא סאלי בנתיבות... וכמובן במירון. לכל משחק כדור רגל ולכל אירוע באיצטדיונים הכי גדולים כל יומיים כולם מגיעים על מי מנוחות בלי שעות עינויים בדרכים ואוטובוסים עם ילדים צורחים ומשפחות שלימות כלואים בחניונים בצפון... שעות בלי מזגן רק כי הם החליטו לעלות למירון, ולא להגיע לעשרות אירועים צפופים אחרים בכל הארץ כל השנה...

המגמה כאן ברורה... מלחמה מסודרת ועיקבית בכל דבר שריח יהדות נודף ממנו. וכמובן כמו אצל סטאלין ברוסיה. הכל עם שמות מסודרים בחוק... לא תוכל לומר כלום... סוגרים את המקוואות לא בגלל מלחמה והרס היהדות... אלא לשמירה על ההיגיינה הציבורית... אוסרים תפילות בציבור בגלל חשש להתקהלות נגד המשטר... לימודי יהדות אסורים בתירוף של הצלת יהודים מבורות... גם כאן יש תירוצים והודעות דוברות לכל מעשה עוול ופגיעה ברגשות דת של היהדות. (עייין ערך פיזור הפיתות חמץ בפס ע"י האנרכיסטים הבריונים לוחמי הפרוגרס האנטישמי נגד היהדות) כך גם בבני ברק הם דואגים שלא יהי "אסון מירון" ... ולכן פתאום מצאו בכל המזרח התיכון את חריגות הבנייה היחידות על פני הגלובוס... הרי זה שמינה את עצמו לנשיא הדיקטטורה של בג"צ מבין בעניינים אלו טוב מאוד... אין עבירות בניה למאות אלפים של דירות ובנינים והרס שטחי מורשת והיסטוריה עצומים וקביעת עובדות בשטח... של רשות הטרור ביהודה ושומרון. רק איזה בודקה וכמה קראוונים של נערי גבעות מצריכים העלאת כוחות עצומים להרס האיום הקיומי של המדינה... רק זה לא חוקי...

אפשר לכתוב ולכתוב עד אין סוף על כל המלחמה של הפרוגרם האנטישמי כאן בארץ נגד היהדות. אבל כלל הדברים הוא שנראה שלאחרונה עם התגברות ההסתה והמלחמה נגד הדת ע"י מחריביה ורודפיה ושונאיה כאן בארץ ובראשם המחבלים בתקשורת הרעל והתבהלה מהנדסי התודעה ומכפפי הדעות... שלא מפסיקים יום ולילה לחמצן את הציבור ברעל אנטישמי נגד כל חרדי וכל דבר שריח יהדות נודפת ממנו. וכמובן שחלילה מלדבר נגד מחבלים נאצים רוצחים אנטישמים. עליהם צריך רק לסנגר ולדבר אותם ולהלחם על זכויותם והקלוריות... ותנאי המחיה שלהם... בכלא. ולעשות איתם עסקאות כאילו הם ברי פלוגתא לגיטימיים ולא נאצים ארורים רוצחים אנטישמים שצריכים לטפל בהם כמו שבעלות הברית השמידו את הנאצים וכך הביאו לסוף המלחמה.

ולכן כדי לא להתעסק עם הרע ולא ליפול לצער ועגמת נפש מרובים שיכולים להביא לדיכאון מלאות את כל ההלוק ילך... כדאי מאוד להקדים ולנסוע עכשיו או ביום רגיל למירון וכן לכל שאר ההילולות להגיע ביום רגיל לפני ואחרי. וכך לא להכנס ללוע הסט"א שכידוע בספרים שכשיגיע הסוף שלהם בעקבות משיחא הם יוציאו את כל העזות והנשים שלהם לעשות הכל כדי להפריע לכשרים והיראים בפרפורי הגסיסה שלהם... (כמובן שכל הכבוד והערכה להרבה יהודים ששמעתי מהם שהם לא מוכנים למהלך הזה... כי הם אומרים שזה הכי נותן לערב רב את הניצחון שהם רוצים. ואם כולם יעשו כך זה בדיוק מה שהם חתרו אליו... לסגור ולהפסיק את כל ההילולות והתכנסויות הקדושה. ולכן אמרו לי שהם יסעו בכל מצב ואפילו אם זה ייקח להם יום שלם להגיע למירון העיקר לא להראות להם שהם ניצחו את ציבור היראים. כמובן שזה הכי נכון וחזק. אבל אני כתבתי לכל מי שלא יכול ללכת 'דוך'... לפראוף של 'רשע שהשעה משחקת לו') ועכשיו הכי מובן העניין שהרמב"ם מביא בהלכות דעות - פרק ששי: א. דָּרָךְ בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם לִהְיוֹת נִמְשָׁךְ בְּדַעוֹתָיו וּבְמַעֲשָׂיו אַחֵר רָעִיו וְנִחְבְּרִיו וְנוֹהֵג בְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי מְדִינָתוֹ. לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לִהְיוֹת בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲצֵל הַחֲכָמִים תָּמִיד כְּדֵי שֶׁיִּלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם. וְיִתְרַחֵק מִן הָרָשָׁעִים הַהוֹלְכִים בַּחֲשָׁךְ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם. הוּא שֶׁיִּשְׁלֹמָה אוֹמֵר (משלי יג-כ) 'הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחְכֶּם וְרָעָה כְּסִילִים יִרְעֶה'. וְאוֹמֵר אֲשֶׁרִי הָאִישׁ יִגְוֶה. וְכֵן אִם הָיָה בְּמִדְיָנָה שְׂמִינְהֻגוּתִיָּה רָעִים וְאֵין אֲנָשִׁיָּה הוֹלְכִים בְּדָרָךְ יִשְׁרָה יִלָּךְ לְמָקוֹם שְׂאֲנָשִׁיָּה צְדִיקִים וְנוֹהֲגִים בְּדָרָךְ טוֹבִים. וְאִם הָיָה כָּל הַמְּדִינָה שְׂהוּא יוֹדֵעַם וְשׁוֹמֵעַ שְׂמוֹתָם נוֹהֲגִים בְּדָרָךְ לֹא טוֹבָה כְּמוֹ זֶמְנֵנוּ. אוֹ שְׂאִינוּ יָכוֹל לָלֶכֶת לְמִדְיָנָה שְׂמִינְהֻגוּתִיָּה טוֹבִים מִפְּנֵי הַגִּיסוֹת אוֹ מִפְּנֵי הַחֲלִי יֵשֵׁב לְבָדוֹ וְחִידֵי כְּעֶנֶן שְׂנֵאָמֵר (איכה ג-כח) 'יֵשֵׁב בְּדֶד וְיִדָּם'. וְאִם הָיָה רָעִים וְחֲטָאִים שְׂאֵין מְנִיחִים אוֹתוֹ לֵיִשֵׁב בְּמִדְיָנָה אֲלֵא אִם כֵּן נִתְעַרַּב עִמָּהּ וְנוֹהֵג בְּמִנְהַגֵּם הָרַע יֵצֵא לְמַעֲרֹת וְלַחֲנוּחִים וְלַמְדְּבָרוֹת. וְאֵל יִנְהִיג עַצְמוֹ בְּדָרָךְ חֲטָאִים כְּעֶנֶן שְׂנֵאָמֵר (ירמיה ט-א) 'מִי יִתְּנִי בְּמִדְּבַר מְלֹן אֲרָחִים'.

תענוג בלימוד זכות על עם ישראל:

רבונו של עולם אתה המנהיג עולמך בחסד וברחמים וקבעת כבר מבריתא העולם את מידת הרחמים לקובעת ולהנהיג העולם כי ראית שאי אפשר להנהיג את העולם במידת הדין. ואתה יודע שאם נלך לפי הכתוב לא נשרוד לרגע. וכמו משה רבינו לאחר חטא העגל שכל מה שאמרת לו הוא עמד כנגד וטען

שאפשר כן למצוא דרך רחמים ולמחול לעם ישראל על מה שעוללו. וגילית לו את י"ג מידות הרחמים. וכך נשאר לנו לדורות עולם רחמך הרבים הגדולים שרואים את הטוב שבכל יהודי.

ולכן אנו עומדים ומתפללים לפניך שתחיש גאולתנו ופדות נפשינו במהרה. ותראה בנו רק את הטוב הרב שיש בעמך ישראל עד בלי סוף. עמך ישראל מלא בטוב ופאר והדר. בדור כזה עכור ומלא בפריצות ותרבות הגויים החודרת לתוככי עם ישראל. אבל כנגד עומדים רבבות יהודים כשרים בכל העולם ומנהלים בתים כשרים וצנועים על טהרת הקודש. בקיץ הכי לוהט עומדות בנות ישראל כשרות וצנועות ולא נכנעות לאופנות הפרוצות המתחדשות כל יום. והולכות בצניעות מהודרת רק למען שמך הגדול רק למען קדושתך ותורתך. אנא ממך בורא עולם אתה חותמך אמת. ויודע את האמת ורואה את האמת הזו. ובזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים. ועכשיו גם אנו בטוחים שלמול כל המקטרגים וכל המשנאים את עם ישראל ומספרים לך סיפורי גנות על ישראל בכל מיני סיפורים. אנו מאמינים שאין סיפור שיכול לקטרג ולגבור על הנהגת צניעותן של רבבות בנות ישראל הכשרות ההולכות בצניעות בכל תקופה וזמן רק למענך ולמען תורתך. ואינם הולכות כמו שכתוב בספר ישעיה פרק ג פסוק טז: וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בָנוֹת צִיּוֹן וַתִּלְכְּנָה (בטויות) נְטוּיוֹת גְּרוֹן וּמְשַׁקְרוֹת עֵינֵיהֶן הָלוֹךְ וְנִטְפָּף תִּלְכְּנָה וּבְרָגְלֵיהֶם תַּעֲפֹסְנָה. יש היום מאות סמינרים כשרים מחנכים את חניכותיהן לצניעות מהודרת ולבושה אמיתי הצריכה להיות על בת ישראל הכשרה. ואנו סמוכים ובטוחים על מידת טובה שמרובה ממידת פורענות. שזכותן של אלו הכשרות יגבר ויעלה בהרבה על קיטרונן של כל הפרוצות ועזות המצח. וזכותן יעמוד לכל בית ישראל להחשת והבאת הגאולה השלימה במהרה.

תענוג לחי"ך:

@ שאלו בחור שהתארס "נו מי המאוסרת?!" והוא עונה: "אמא שלי"....

@ לפני החתונה זוג מאורסים... האשה אומרת לגבר: "גם אם תלך לסוף העולם אני אחריך" אחרי החתונה היא שוב אומרת לו את זה. אומר לה הבעל: "תעשי לי טובה כשתלכי לסוף העולם, רק תדאגי להשאר שם"....

@ באחד ההרצאות הגדולות, אולם ענק מלא עד אפס מקום בציבור ענק. אומר הרב: "מי שאשתו שולטת בו שיקום ויעמוד" כל הגברים קמו ועמדו, חוץ מאחד שנשאר לשבת. כולם הסתכלו עליו כולל הרב... בכזו קנאה... אמרו לו: "איך עשית את זה?" ענה להם: "אשתי פשוט שברה לי את הרגליים... אני לא יכול לקום כמוכם"....

@ אחד בא ליועץ נישואין ומתלונן: "נתתי לאשתי טבעת על האצבע, ואני לא מבין איך הטבעת הזו תקועה לי בגרון?....

@ לחתונה הגיעו שלשה רבנים וכולם כובדו וקיבלו.... אחד קיבל סידור קידושין, השני קיבל ברכה אחרית, והשלישי קיבל התקפת לב....

נא להתפלל לרפואת הרב יעקב בן אסתר לרפואה שלימה
ברמי"ח אברים וסו"ה גידים

רוצים לשלוח שאלות בכל נושא למערכת? אתם מוזמנים! וכן לתגובות, הארות/הערות, ולקבלת העלון במייל: tbv1b2586@gmail.com, בואו לחזק את תפוצת ואחזקת העלון, ע"י תרומה לבנק: 11 דיסקונט. סניף 167 מס' חשבון: 121932461 עבור עלון "תענוג השבוע"